

پنج راهکار تغذیه ای برای بهبود باروری گاوهای شیری

گردآوری و ترجمه :

نسرین حسین پور (دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد تغذیه دام دانشگاه تهران)

باروری پایین در گاو شیری مسئله ای پیچیده بوده و چندین عامل در آن دخیل هستند که نمی توان آن را جدا از سایر اختلالات بررسی نمود. مشکلات ناشی از زایمان به خصوص هایپوکلسمی، ورم پستان، لنگش و جفت ماندگی می تواند تأثیر منفی بر باروری گاو داشته باشد. تغذیه در پیشگیری از این اختلالات نقشی حیاتی ایفا می کند. به منظور پیش گیری از چنین مشکلاتی ضروریست که از سلامت گاو، وضعیت بدنی صحیح در زمان زایمان و تغذیه میکروب های شکمبه برای گسترش سلامت شکمبه، اطمینان حاصل کنیم. همچنین جیره ها باید حاوی مقادیر کافی مواد معدنی، عناصر کم مصرف و ویتامین ها بوده و به شکل قابل دسترس برای بافت هدف تعیین شده، فرموله شوند.

در اینجا پنج راهکار عمده تغذیه ای مؤثر در باروری عبارتند از :

1) تغذیه مواد معدنی، خصوصاً وضعیت سلنیوم (به منظور جلوگیری از جفت ماندگی) و مس (برای پیشگیری از سقط جنین در اوایل آبستنی) بسیار مهم است. عناصر معدنی کم مصرف همچنین برای حمایت سیستم ایمنی حیاتی هستند. برای مثال سطح پایین تر از حد نرمال روی پلاسما، بعد از زایش در گاوهای شیری با افزودن کیلات روی آلی به توانایی حیوان برای بهبود، کمک خواهد کرد. ارتقاء اکوسیستم میکروبی شکمبه با مصرف جیره های بر پایه علوفه و استفاده از مخمرهای زنده. هزینه ی بالای پروتئین گیاهی و نگرانی ها از دفع نیتروژن اضافی در محیط زیست، بر نیاز به استراتژی های تغذیه ای و مکمل های پروتئینی برای بهبود بکارگیری پروتئین تأکید دارد. افزودن منابع نیتروژن غیر پروتئینی آزاد شونده کند به منظور تأمین احتیاجات نیتروژن میکروب های شکمبه به ویژه باکتری های هضم کننده الیاف، و جایگزینی پروتئین های گیاهی جیره بایستی در نظر گرفته شوند. افزودن پروتئین میکروبی با پروفایل آمینواسیدی باکیفیت بالا، مشابه با میکروب های شکمبه، به تأمین احتیاجات اسیدهای آمینه در گاوهای پر تولید کمک می کند.

- 2) پروتئین بیش از حد اثر منفی بر باروری دارد، باعث تولید اوره اضافی در بدن می‌شود، علاوه بر این به هزینه‌های انرژی حیوان اضافه می‌گردد. بخش کنسانتره جیره می‌تواند توازن پروتئین و همزمانی^۱ آن با انرژی را تصحیح کند.
- 3) در طول تغذیه گاو خشک، جیره بایستی بر پایه علوفه با قابلیت هضم کم باشد. اگر جیره‌های کم علوفه تغذیه شوند، لازم است از چاقی دام جلوگیری کرده و بدین منظور بایستی پر شدگی شکمبه حفظ گردد. ویتامین‌ها و مواد معدنی، ضروری هستند بنابراین سطوح مناسبی از پیش مخلوط‌ها با کیفیت خوب بایستی استفاده شوند.
- 4) پیش از زایمان، گاوها را به جیره‌های شیردهی سوق دهید. تغذیه با علوفه‌های با قابلیت هضم پایین را به منظور حفظ عملکرد شکمبه ادامه دهید. اما مقداری از جیره‌های کاملاً مخلوط دوران شیردهی را به خوراک اضافه کنید. تأمین مواد معدنی گاوهای خشک حفظ شود. اگر جیره‌های کاملاً مخلوط تغذیه نمی‌شود، پس باید در اوایل دوره انتقال یک جیره بر پایه علوفه که شامل علوفه قابل تغذیه دوران شیردهی است به آرامی وارد جیره‌ها شود. یک برنامه مدون جهت جلوگیری از تب شیر داشته باشید.
- 5) بعد از زایمان، دستیابی به مصرف ماده خشک هدف در دوران شیردهی (طی سه هفته اول بعد زایمان) کمک شود. گاوها در مدت ماه اول بعد از زایش نباید بیش از 0/5 نمره وضعیت بدنی را از دست بدهند. دسترسی به جیره‌های کاملاً مخلوط بایستی به صورت آزاد باشد. آماده‌سازی جیره‌های کاملاً مخلوط برای به حداقل رساندن عدم یکنواختی، به دقت انجام گیرد. از استفاده‌ی الیاف بیش از حد بلند و نامرغوب برای میکس اجتناب شود. تغذیه با جیره غیر TMR باید با دسترسی آزاد به علوفه همراه با بخش کنسانتره باشد.

گروه بین المللی

سپاهان دانم

منبع:

Boland, M. 2015. Five feeding strategies for fertility. Dairy herd management. <http://www.dairyherd.com/news/five-feeding-strategies-fertility>.